

38.

Русския кулакъ и английското чело.*)

Въ пребиваванието на Петра въ Лондонъ случило му са да види единъ денъ сражението на младите англичани чедо съ чело; той съгледалъ, че единъ между всичкитѣ надвивалъ. Като са върналъ на квартираната си, разказалъ за всичко туй на съпътниците си и питалъ нема ли нѣкой охотникъ между гренадеритѣ които пѫтували съ него, желающъ да земе участие въ борбата на тѣзъ лондонски юнаци. Явилъ са единъ силенъ, пълтанъ гренадеръ, който са надвивалъ на себе си; той просилъ по-напредъ да му са позволи да види какъ са боратъ; позволили му са, и той, слѣдъ като разгледалъ начина на туй сражение чедо съ чело,увѣрилъ господаря, че ако му са позволи да излѣзе и той да са бие ще свали и порази тѣй скоро противника си, щото ще го направи да не пожелае другъ пѫть да са сражава струси. Господаря съ подсмивка казалъ:

— „Добрѣ, гледай обаче да ма незасрамишъ защото ще са обзаложа.“

— Смѣло са обзалагайте господарю; азъ не единъ а десятъ английски борци мога да помета съ единъ само юмрукъ. Зѣбитѣ съ челоститѣ ще разклата на онзи англичанинъ, който надвива на всичкитѣ други.

Слѣдъ нѣколко дни, Петъръ обѣдвалъ у герцога Леедса; слѣдъ обѣда, той отворилъ разговоръ за борцитѣ и казалъ че руския гренадеръ е въ състояние да надвие на първия английски витязъ. Другъ

*) Кулакъ значи юмрукъ.